

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๙/๒๕๖๖

วันที่ ๑๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายมงคล กิจตระกูลรัตน์ ที่ ๑
นายไชยวัฒน์ อภิวงษ์ศุภราช ที่ ๒
นายจำปู พวงบุญชู ที่ ๓
นายทรงธรรม พึ่งเกียรติรัมย์ ที่ ๔
นายกเทศมนตรีตำบลเมืองหนองคาย

ผู้อุทธรณ์
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่รายเป็นผู้ครอบครองอาคารเลขที่ ๖๕๔/๙, ๖๕๔/๑๔, ๖๕๔/๑๖, ๖๕๔/๑๗ และ ๖๕๔/๒๕ ถนนเสด็จ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ได้รับคำสั่ง นายกเทศมนตรีเมืองหนองคาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๔.๔/๓๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ทั้งสี่รายเป็นผู้รับคำสั่ง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ระงับเหตุรำคาญ โดยยุติการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เข้ามาอาศัยในอาคารพาณิชย์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยลงนามในหนังสืออุทธรณ์ฉบับเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่รายทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยมีผู้รับคำสั่งไว้แทน ปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับภายในประเทศของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถือว่าผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณี และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินงานดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๖๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์หนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ส่งข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๖๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๑.๓๒/๔๕๔๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๘ อุตรดิตถ์ กรมอนามัย แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ซึ่งศูนย์อนามัยฯ...

ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๘.๐๑/๔๔๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายรัตนพงศ์ อินทรพาณิชย์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๘-๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่รายเป็นเจ้าของผู้ครอบครองอาคารพาณิชย์สูง ๓ ชั้น จำนวน ๕ คูหา ใช้ประโยชน์อาคารโดยจัดสภาพแวดล้อมให้คนแอ่งกินรังเข้ามาอยู่อาศัย ถูกประชาชนที่พักอาศัยใกล้เคียงร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากเสียงดังรบกวนและมีมูลนกจำนวนมากบริเวณลานบ้าน เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองหนองคายพร้อมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ตรวจสอบและได้ออกคำแนะนำเป็นหนังสือตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ยังพบว่ามีผู้ได้รับผลกระทบอยู่ เทศบาลเมืองหนองคายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและตรวจวัดระดับเสียงรบกวนบริเวณจุดที่ผู้ร้องเรียนอ้างว่าได้รับผลกระทบ ผลการตรวจวัดของสำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคที่ ๙ (อุดรธานี) เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ พบว่า มีค่าระดับการรบกวนเท่ากับ ๑๐.๑ เดซิเบลเอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญอ้างอิงตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวนจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญ โดยให้ยุติการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่งกินรัง) หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นักเข้ามาอาศัยในอาคารให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งมีประเด็นโต้แย้งสรุปความได้ว่า ภายหลังจากเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองหนองคายและสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ (อุดรธานี) เข้าทำการตรวจสอบอาคารพาณิชย์ดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ทำความสะอาดภายในอาคารโดยกวาดล้างพื้นและพ่นยาฆ่าแมลงอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งมาโดยตลอด ทำให้ไม่มีกลิ่นเหม็นออกมาภายนอกอาคารที่อาจทำให้ก่อเชื้อโรคและเป็นอันตรายต่อผู้พักอาศัยใกล้เคียงแล้ว ส่วนผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ ที่วัดได้ ๑๐.๑ เดซิเบลเอ นั้น แม้จะเป็นเสียงที่มีระดับเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด (ค่าปกติต้องไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ) แต่เกินมาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งบัดนี้ผู้อุทธรณ์ได้ลดระดับเสียงความดังไม่ให้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนบ้านข้างเคียงหรือผู้ใดแล้ว และนอกจากนี้เจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ (อุดรธานี) ได้ทำการตรวจสอบเพาะเชื้อแล้วไม่พบโรคติดต่อร้ายแรงแต่อย่างใด การที่เทศบาลเมืองหนองคายออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๕.๔/๓๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ให้ผู้อุทธรณ์ยุติการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่งกินรัง) หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นักนางแอ่น (นกแอ่งกินรัง) เข้ามาอยู่อาศัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยคำสั่งดังกล่าวออกโดยมิได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวเสียก่อน ทั้งยังมิได้ดำเนินการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุดังกล่าวซ้ำอีกครั้ง หลังจากทีเทศบาลเมืองหนองคายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าทำการตรวจสอบครั้งแรกแล้ว เพื่อพิสูจน์ว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้แสดงพยานหลักฐานและชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม เพราะกรณีนี้เป็นเหตุที่สามารถแก้ไขได้ ผู้อุทธรณ์ขอให้เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองหนองคายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบอาคารซ้ำอีกครั้งเนื่องจากได้ดำเนินแก้ไข ไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้ใดแล้ว ขอให้เพิกถอนคำสั่งเพื่อให้โอกาสและความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ได้ประกอบธุรกิจต่อไปด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เทศบาลเมืองหนองคายได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคายแจ้งว่า ประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงอาคารของผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่งกินรัง) ของเพื่อนบ้าน โดยนกส่งเสียงดังรบกวน

ตั้งแต่วเวลา...

ตั้งแต่เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ - ๒๒.๐๐ น. และมีมูลนกกตใส่บริเวณลานหน้าบ้าน ทำให้เกิดความสกปรกได้รับความเดือดร้อนมาประมาณ ๑๐ ปี เทศบาลเมืองหนองคายโดยงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าว พบว่า มีการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ภายในบริเวณอาคารที่ถูกร้องเรียนจริง อาคารเลขที่ ๖๕๔/๑๖ และ เลขที่ ๖๕๔/๒๕ ขณะตรวจสอบครั้งแรกไม่พบบุคคลที่เป็นเจ้าของอาคารพาณิชย์และไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นเจ้าของนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เนื่องจากไม่พบผู้ใดในบริเวณดังกล่าว จากการตรวจสอบบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียนพบมูลนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ตกอยู่บริเวณลานหน้าบ้านเล็กน้อย ขณะตรวจได้ยินเสียงของนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ที่บินเข้าออกตรงบริเวณทางเข้าด้านหลังของอาคารพาณิชย์เพียงเล็กน้อย เจ้าหน้าที่ที่ร่วมตรวจสอบในวันดังกล่าวมีความเห็นร่วมกันว่าเสียงและมูลนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ไม่น่าจะเป็นเหตุรำคาญได้ เนื่องจากไม่ได้รับกลิ่นเหม็นจากมูลนกกรบกวและเสียงนกไม่น่าจะดังเกินมาตรฐานที่กำหนดให้เป็นเสียงรบกวน และได้สอบถามข้อมูลไปยังประธานชุมชนดอนแดงได้ทราบว่า ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปีจริง เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองหนองคายได้เข้าร่วมประชุมเพื่อรายงานผลการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องที่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคาย กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ของผู้อุทธรณ์ และได้ชี้แจงว่า อาคารที่ใช้เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ได้ขออนุญาตก่อสร้างเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยและเพื่อการพาณิชย์ ซึ่งทำการขออนุญาตก่อสร้างมาประมาณ ๒๐ ปีแล้ว ปัจจุบันสภาพภายนอกไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากแบบแปลนเดิม ส่วนสภาพภายในอาคารยังไม่สามารถเข้าตรวจสอบได้ การใช้ประโยชน์อาคารดังกล่าวไม่เข้าข่ายการควบคุมอาคาร เนื่องจากพื้นที่ไม่เกินตามที่กฎหมายให้มีการควบคุมการใช้อาคารเพื่อพักอาศัยและเพื่อการพาณิชย์ และต่อมาเทศบาลฯ ร่วมกับกองบังคับการตำรวจภูธรหนองคายได้เข้าตรวจสอบพื้นที่ในอาคารเลขที่ ๖๕๔/๙ จากการตรวจสอบภายในอาคารที่ถูกร้องเรียนพบว่า ตลอดแนวเพดานของอาคารชั้น ๒ และชั้น ๓ มีการดัดแปลงด้วยการนำไม้มาประกอบเป็นช่อง เพื่อให้นกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เข้าไปเกาะทำรัง ขนาดของช่องไม้ประมาณ ๕๐ - ๒๐๐ เซนติเมตร ติดตั้งเครื่องพ่นสเปรย์ไอน้ำเพื่อปรับอุณหภูมิและให้น้ำเพื่อการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) พร้อมทั้งติดตั้งลำโพงขนาดเล็กเปิดเสียงเพื่อเรียกนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ให้เข้ามาพักอาศัยและทำรัง เมื่อสอบถามจากผู้แทนเจ้าของอาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้นำเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบภายในอาคารทราบว่า การทำงานของลำโพงติดตั้งระบบเปิด - ปิดเสียงอัตโนมัติ เริ่มเปิดเวลา ๐๖.๐๐ น. และปิดเวลา ๑๘.๐๐ น. เกือบวัน ๓ เดือนต่อครั้ง จากการพิจารณาถือได้ว่าสภาพภายในอาคารไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์การใช้เป็นที่อยู่อาศัย จำลองสถานที่คล้ายถ้า มีการให้ความชื้นและเปิดเสียงเพื่อดึงดูดนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ให้เข้ามาอยู่อาศัย ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องเรียนหรือผู้พักอาศัยใกล้เคียงได้ โดยที่ประชุมมีมติให้เทศบาลฯ รายงานความคืบหน้าผลการดำเนินงานตามแนวทางการแก้ไขปัญหาให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคายทราบ ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๕.๔/๑๑๒๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองหนองคายได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคาย โดยผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับความเดือดร้อนจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อยู่ มีเสียงดังรบกวน เนื่องจากมีการเปิดเสียงเรียกนก (เสียงจากลำโพง) และตรวจพบว่าบริเวณอาคารที่เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) มีการดัดแปลงต่อเติมอาคารโดยไม่ถูกต้อง ขอให้ดำเนินการตรวจสอบเกี่ยวกับการดัดแปลงต่อเติมอาคาร ตามหนังสือ ที่ นค ๐๐๑๗.๑/๑๒๖๘๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ งานอนามัยสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้ตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวน ณ บ้านผู้ร้องเรียน โดยทำการตรวจวัดขณะมีเสียงรบกวน ๓ ครั้ง และตรวจวัดเสียงที่ไม่มีการรบกวน ๑ ครั้ง ค่าวนค่าระดับการรบกวนได้ ๕.๗ เดซิเบลเอ (ค่ามาตรฐานระดับเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน กำหนดไว้เท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ ไม่ถือเป็นเหตุรำคาญ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ คณะทำงานจัดการเรื่องร้องเรียนนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ได้จัดประชุมเพื่อรายงานผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาร้องเรียนดังกล่าวและหาแนวทางแก้ไขปัญหามาตรา ๒๕(๔) และที่แก้ไขเพิ่มเติม และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสำรวจความเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงอาคารที่ใช้เลี้ยงนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ตามแบบสอบถามเหตุรำคาญ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ และเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ เทศบาลฯ ร่วมกับตัวแทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย ตัวแทนศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคาย ผู้ร้องเรียน และผู้ถูกร้องเรียนได้ประชุมร่วมกันเพื่อหารือแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันลงพื้นที่ที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่บ้านผู้ร้องเรียนและสถานที่ที่ถูกร้องเรียน พบข้อเท็จจริงดังนี้ อาคารพาณิชย์เลขที่ ๖๕๔/๙ และ ๖๕๔/๑๔ ผู้ครอบครองคือนายจำปู พวงบุญชู ต่อเติมด้านหลังอาคารทำให้น้ำฝนตกลงมาบ้านผู้ร้อง เปิดลำโพงเสียงเรียกนกดังพอสมควร พบช่องทางเข้าออกของนกอยู่ด้านหลังบ้านของผู้ร้อง อาคารพาณิชย์เลขที่ ๖๕๔/๑๖ ผู้ครอบครองคือนายทรงธรรม พึงเกียรติศิริ มีได้มอบหมายให้นายวิโรจน์ ภูมิพัฒน์ไพบุลย์ เข้าประชุมแทน อาคารพาณิชย์เลขที่ ๖๕๔/๑๗ ผู้ครอบครองคือนายมงคล จิตตระกูลรัตน์ มอบหมายให้นายพายุ พวงบุญชู เข้าประชุมแทน ในวันดังกล่าว เทศบาลฯ ได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ถูกร้องเรียนปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ให้ทำการปิดเปิดลำโพงเสียงเรียกนกเป็นเวลาในช่วงเวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ๒) ให้ทำการย้ายช่องทางเข้าออกของนกไปไว้ด้านหน้าอาคารเพื่อลดผลกระทบเรื่องเสียงที่อาจจะรบกวนผู้ร้องได้ ๓) ให้ทำการปิดช่องลมบริเวณด้านหลังอาคารที่ติดกับบ้านผู้ร้องออกทั้งหมด ให้ติดตั้งรางน้ำด้านหลังบ้านผู้ร้องเพื่อไม่ให้น้ำฝนตกใส่บ้านผู้ร้อง ๔) ให้ทำความสะอาดภายในอาคารพาณิชย์หรือเข้าเก็บมูลนกอย่างน้อยเดือนละ ๒ ครั้ง โดยให้ระยะเวลาดำเนินการแก้ไขภายใน ๔๕ วัน นับจากวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ได้ออกตรวจติดตามการดำเนินการแก้ไขปัญหาร้องเรียนตามที่ได้ออกคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงพบว่า ผู้ถูกร้องเรียนได้แก้ไขตามคำแนะนำครบถ้วนแล้ว แต่ผู้ร้องเรียนไม่พึงพอใจการแก้ไขปัญห โดยแจ้งว่า ต้องการให้ผู้ถูกร้องเรียนดำเนินการเลี้ยงนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ต่อมาเทศบาลเมืองหนองคายได้แจ้งคำสั่งตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก่เจ้าของอาคารทั้งสี่ราย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ (อุดรธานี) ได้แจ้งผลการตรวจวัดเสียงรบกวนจากการเลี้ยงนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ในอาคารพาณิชย์ โดยตรวจวัดเสียง ณ บริเวณบ้านของผู้ได้รับผลกระทบเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๖.๓๘ - ๒๒.๔๕ น. ช่วงกลางวัน และกลางคืน จำนวน ๔ จุด ได้แก่ จุดที่ ๑ จุดลานหน้าบ้านช่วงกลางวัน จุดที่ ๒ ห้องนอนชั้นล่าง ช่วงกลางวัน จุดที่ ๓ ลานหน้าบ้าน ช่วงกลางคืน และจุดที่ ๔ ห้องนอนชั้นล่าง ช่วงกลางคืน พบว่า มีค่าระดับเสียงรบกวน ๖.๖, ๖.๘, -๑.๓ และ ๑๐.๑ เดซิเบลเอ ซึ่งเกินค่ามาตรฐานระดับเสียงรบกวน ถือว่าเป็นเสียงรบกวน และถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องเรียนหรือผู้พักอาศัยใกล้เคียงได้ตามหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕(๙)/๙๓๓๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลฯ ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคายและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองหนองคายได้เข้าตรวจอาคารพาณิชย์ที่ใช้เลี้ยงนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและเก็บตัวอย่างมูลนกไปตรวจซึ่งสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองหนองคายแจ้งผลการตรวจสอบโดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนได้ส่งรายงานผลการวิเคราะห์ ทดสอบและชันสูตรโรคสัตว์ว่าไม่พบเชื้อไข้หวัดนกตามหนังสือ ที่ นค ๐๑๐๘/๓๗๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ คณะทำงานจัดการเรื่องร้องเรียนนกกางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ได้ประชุมและมีมติให้ดำเนินการตามกฎหมายกับเจ้าของอาคารที่ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในส่วนของ...

ในส่วนของการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายดำเนินการตรวจสอบเกี่ยวกับขั้นตอนการระงับเหตุรำคาญ และยกย่องคำสั่งให้ระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ เพื่อเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไปตามรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองหนองคายได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พบว่าการประกอบกิจการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ของผู้ถูกร้องเรียนไม่เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเทศบัญญัติเทศบาลเมืองหนองคาย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ เนื่องจากเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้การประกอบกิจการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) จะไม่เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่หากผู้ถูกร้องเรียนเลี้ยงนกไม่ถูกสุขลักษณะ ก่อให้เกิดเสียงดัง กลิ่นเหม็น หรือเป็นแหล่งพาหะและแมลงนำโรค เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ก่อเหตุแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรได้ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นกรณีที่เกิดเหตุรำคาญในสถานที่เอกชน เมื่อพิจารณาจากสถานที่ถูกร้องเรียนพบว่า สภาพภายในอาคารไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ การใช้เป็นที่อยู่อาศัย จำลองสถานที่คล้ายถ้ามีการให้ความชื้น และเปิดเสียงเพื่อดึงดูดนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ให้เข้ามาอยู่อาศัย มีมูลนกตกอยู่ในบริเวณบ้านผู้ร้องเรียน ทั้งยังไม่สามารถควบคุมไม่ให้บินเข้ามาในบริเวณบ้านของผู้ร้องเรียนได้ ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องเรียนหรือผู้พักอาศัยใกล้เคียงได้ ประกอบกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ (อุดรธานี) ได้แจ้งผลการตรวจวัดเสียงรบกวนจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ในอาคารพาณิชย์พบว่า มีค่าระดับเสียงรบกวน ๖.๖ ๖.๘ - ๑๐.๑ เดซิเบลเอ เกินค่ามาตรฐานระดับเสียงรบกวน ถือว่าเป็นเสียงรบกวน และถือเป็นเหตุรำคาญตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน และตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องเรียนหรือผู้พักอาศัยใกล้เคียงได้ และสถานที่เลี้ยงนกยังมีการเปิดช่องบริเวณภายในอาคารให้นกบินเข้าและออกในบริเวณอาคารและบินวนในบริเวณดังกล่าว ซึ่งขณะที่นกบินวนบริเวณอาคารหรือใกล้เคียงอาจจะมีการถ่ายมูลนกลงบนพื้นดิน ทั้งการที่มีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อยู่เป็นจำนวนมากอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงนำโรคหรือพาหะนำโรคในอนาคต ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ เนื่องจากเทศบาลฯ ได้ให้ระยะเวลาผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ก่อเหตุแก้ไขปรับปรุงเหตุเดือดร้อนรำคาญเป็นระยะเวลานานแต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข และผู้ถูกร้องเรียนได้รับทราบคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงแต่ยังไม่ดำเนินการแก้ไข พร้อมทั้งได้เคยให้โอกาสผู้ถูกร้องเรียนในการโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน หรือให้โอกาสในการพิสูจน์ข้อโต้แย้งหรือข้อเท็จจริงว่าตนไม่ได้ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแล้ว ทั้งภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุง เจ้าของอาคารหรือผู้ถูกร้องเรียนสามารถที่จะชี้แจงโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานได้แต่ก็ไม่ได้โต้แย้งแต่อย่างใด การกระทำดังกล่าวถือว่าเทศบาลเมืองหนองคายได้ให้ผู้ถูกร้องเรียนปกป้องสิทธิของตนเองที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่ยังคงมีมูลนกบริเวณบ้านผู้ร้องเรียนและยังคงมีเสียงจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อยู่ หากต้องให้ระยะเวลาในการแก้ไขปรับปรุงอีก หรือปล่อยให้เนิ่นช้าอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียน และโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสผู้ถูกร้องเรียนแก้ไขปรับปรุงอีกอาจจะไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุง ผู้ถูกร้องเรียนทราบดีอยู่แล้วว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้แก้ไขปรับปรุงและให้ระยะเวลานานแล้วแต่ไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแต่อย่างใด ยังพบว่ามีมูลนกตกอยู่ในบริเวณบ้านผู้ร้องเรียนซึ่งก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยใกล้เคียงทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอันกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจริงตามที่มีการร้องเรียน และยังคง

ได้รับความเดือดร้อน...

ได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงอยู่แม้ว่าคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญจะเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่โดยที่มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้บัญญัติไว้เพื่อให้ใช้บังคับสำหรับคำสั่งทางปกครองที่อาจจะกระทบสิทธิของคู่กรณี โดยเป็นสิทธิที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามกฎหมายหรือจากการได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่การออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญกรณีดังกล่าวใช้บังคับกับผู้อุทธรณ์ซึ่งกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายอยู่ก่อนแล้ว จึงหาได้มีสิทธิที่จะได้รับการรับรองคุ้มครองตามกฎหมายอันอาจถูกกระทบสิทธิตามนัยมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่จำเป็นต้องให้โอกาสโต้แย้งก่อนออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ประกอบกับการก่อเหตุดังกล่าวยังเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัย เมื่อมีผู้ร้องเรียนและเจ้าหน้าที่ได้ออกไปตรวจสอบสถานที่ร้องเรียนพบข้อเท็จจริงโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ถูกร้องเรียนได้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญในการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ตามที่มีการร้องเรียนจริง จึงเป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว เมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายและได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขปรับปรุงแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ร้องเรียนยังคงได้รับความเดือดร้อนจากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ของผู้อุทธรณ์มาเป็นระยะเวลาต่อเนื่องหลายปี เจ้าหน้าที่จึงมีความจำเป็นต้องออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญทันที เทศบาลฯ จึงได้ออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญโดยให้ยุติการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้คนนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เข้ามาพักอาศัยในอาคารที่ถูกร้องเรียนทราบ

เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๘ อุตรธานี กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พบว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นอาคารพาณิชย์มีลักษณะเป็นห้องชุด ๓ ชั้นอยู่เรียงติดกันด้านทิศเหนือติดกับถนนเสด็จ (มิตรภาพ) ด้านทิศตะวันออกติดกับตึกกว้างข้างโรงแรมรอยัลนาคาราและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ หนองคาย ด้านทิศตะวันตกติดบ้านเลขที่ ๖๕๔/๒๗ หมู่ที่ ๔ ด้านทิศใต้ติดคลองสาธารณะและวิทยาลัยเทคโนโลยีพระมหาไถ่ หนองคาย ภายในตัวอาคารมีลักษณะทึบแสง ประตูหน้าต่างปิดมิดชิด มีความชื้นสูงพบมูลนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ที่พื้นจำนวนมาก มีกลิ่นมูลนกและกลิ่นอับชื้น มีการติดตั้งลำโพงเพื่อเปิดเสียงล่อนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) และติดตั้งวัสดุไม้ฉัดบนเพดาน เพื่อให้คนนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เกาะทำรัง มีเครื่องตรวจวัดระดับความชื้นและเซ็นเซอร์เปิด-ปิดพรมน้ำอัตโนมัติให้เหมาะสมเพื่อเลียนแบบถ้าตามธรรมชาติภายในอาคารมีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อาศัยอยู่หลายตัวโดยบินเข้ามาบนหลังคาตึก ผลการตรวจวัดเสียงด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์จุดที่ ๑ การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนบริเวณลานหน้าบ้านผู้ได้รับผลกระทบเวลา ๑๔.๔๕ - ๑๕.๔๕ น. (๑ ชั่วโมง) และการตรวจวัดระดับเสียงขณะรบกวนแหล่งกำเนิดบริเวณลานหน้าบ้านผู้ได้รับผลกระทบ เวลา ๑๗.๕๑ - ๑๘.๕๑ น. (๑ ชั่วโมง) สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัดลานหน้าบ้านซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังอาคารที่ใช้เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ขณะตรวจวัดเสียงรบกวนมีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) บินรอบอาคารและได้ยินเสียงชัดเจน ติดตั้งเครื่องวัดเสียงบริเวณลานหน้าบ้านผู้ได้รับผลกระทบโดยห่างจากกำแพงประมาณ ๕ - ๖ เมตร และห่างจากผนัง ๒ เมตร ผลการคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๔๑.๔ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๐.๔ เดซิเบล เอ จุดที่ ๒ การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนภายในห้องนอนของบ้านผู้ได้รับผลกระทบเวลา ๑๖.๐๓ - ๑๗.๐๓ น. (๑ ชั่วโมง) และการตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดภายในห้องนอนของบ้านผู้ได้รับผลกระทบเวลา ๑๗.๕๔ - ๑๗.๕๔ น. (๑ ชั่วโมง) สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัดห้องนอนภายในบ้านซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังอาคารที่ใช้เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ขณะตรวจวัดเสียงรบกวนมีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) บินรอบอาคารและได้ยินเสียงชัดเจน ติดตั้งเครื่องวัดเสียงบริเวณห้องนอน

บ้านผู้ร้องเรียน...

บ้านผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบห่างจากผนัง ๑.๕ เมตร ผลการคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๔.๙ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๓.๑ เดซิเบลเอ จุดที่ ๓ การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน ลานศาลาพิพิธภัณฑสถานเทคโนโลยีพระมหาไถ่ เวลา ๒๒.๐๑ - ๒๒.๐๖ น. (๕ นาที) และการตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ลานข้างบ้านผู้ได้รับผลกระทบ ครั้งที่ ๑ เวลา ๒๒.๒๔ - ๒๒.๓๐ น. (๕ นาที) ครั้งที่ ๒ เวลา ๒๒.๓๐ - ๒๒.๓๕ น. (๕ นาที) ครั้งที่ ๓ ๒๒.๓๖ - ๒๒.๔๑ น. (๕ นาที) สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัดลานข้างบ้านซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังอาคารที่ใช้เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ขณะตรวจวัดเสียงรบกวนนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อยู่ในตัวอาคารและได้ยินเสียงเบา ติดตั้งเครื่องวัดเสียงบริเวณข้างบ้านผู้ได้รับผลกระทบโดยห่างจากกำแพงประมาณ ๕ - ๖ เมตร และห่างจากผนัง ๒ เมตร ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๓ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๕.๑ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน -๕.๔ เดซิเบลเอ ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๓ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๙.๙ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๐.๖ เดซิเบลเอ ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๓ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๔๑.๑ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๑.๘ เดซิเบลเอ จุดที่ ๔ การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน ภายในห้องเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีพระมหาไถ่ เวลา ๒๒.๓๒ - ๒๒.๓๙ น. (๕ นาที) และการตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ภายในห้องนอนบ้านผู้ได้รับผลกระทบ ครั้งที่ ๑ เวลา ๒๒.๐๕ - ๒๒.๐๐ น. (๕ นาที) ครั้งที่ ๒ เวลา ๒๒.๑๒ - ๒๒.๑๗ น. (๕ นาที) ครั้งที่ ๓ เวลา ๒๒.๑๗ - ๒๒.๒๒ น. (๕ นาที) สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัดภายในห้องนอนของบ้านซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังอาคารที่ใช้เลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ขณะตรวจวัดเสียงรบกวนนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) อยู่ในตัวอาคาร และได้ยินเสียงเบาติดตั้งเครื่องวัดเสียง บริเวณลานภายในห้องนอนบ้านผู้ได้รับผลกระทบห่างจากผนัง ๑.๕ เมตร ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๓ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๕.๔ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๗.๕ เดซิเบลเอ ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๖ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๓ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๕.๑ เดซิเบลเอ ผลการคำนวณระดับเสียงครั้งที่ ๓ ระดับเสียงขณะมีการรบกวน ๓๗.๑ เดซิเบลเอ ค่าระดับการรบกวน ๙.๒ เดซิเบลเอ สรุปผลไม่เป็นเสียงรบกวน จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยโดยรอบสถานที่เกิดเหตุได้ข้อมูลว่าเมื่อประมาณ ๑๐ ปีให้หลังมานี้ มีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) มาบินบริเวณบ้านมากเป็นพิเศษ ทำให้ได้รับผลกระทบจากมูลนกที่ตกลงมาบริเวณบ้านจำนวนมาก โดนผ้าที่ตากไว้ และมีเสียงรบกวนจากนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ที่มาบินวนอยู่บริเวณตึก รวมถึงเสียงจากการเปิดลำโพงเพื่อล่อนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทำให้รบกวนการใช้ชีวิตโดยปกติ ผู้ร้องเรียนให้การว่าตนเองนอนไม่ค่อยหลับจนต้องได้รับยานอนหลับและยาคลายเครียด มีประวัติในเวชระเบียนแต่ไม่ได้นำมาแสดงต่อผู้ตรวจสอบจึงได้เริ่มร้องเรียนเมื่อ ๓ ปีให้หลังมานี้ หลังจากเทศบาลเมืองหนองคายมาวัดเสียงรบกวนและมีคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญช่วง ๒ - ๓ เดือนมานี้ เสียงรบกวนจากนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) เริ่มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ไม่สามารถระบุช่วงเวลาที่เกิดเสียงได้แต่ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เพราะนกบินวนเหนือบริเวณบ้านในช่วงเวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. มีมูลนกตกเต็มบ้านบริเวณหลังคา บริเวณพื้นโดยรอบและลานบ้านโดยเฉพาะช่วงฟ้าครึ้มก่อนฝนจะตกจะมีนกมากเป็นพิเศษจึงต้องการให้เลิกเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยรอบสถานที่เกิดเหตุให้การว่าได้ยินเสียงนกในช่วงเช้าและช่วงเย็น แต่ไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ จากการเลี้ยงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ยังใช้ชีวิตได้ตามปกติ และผู้อยู่อาศัยในบริเวณอาคารชุดเดียวกันส่วนใหญ่ให้การว่า อาศัยอยู่ที่ตึกเป็นประจำพบเห็นนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) บริเวณตึกแต่ไม่ได้รับผลกระทบ ช่วงเวลากลางวันมีนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) บินวนอยู่บริเวณบ้าน มีมูลนกตกใส่บ้างเป็นปกติ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงในขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบลงพื้นที่ พบว่าบริเวณโดยรอบไม่พบมูลนกตามที่ผู้ร้องเรียนให้การ ไม่ได้รับกลิ่นที่อาจจะเกิดเหตุรำคาญ มีเสียงนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) และเสียงรถสัญจร นกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) จะบินวนนอกตึกสองช่วงเวลา คือ ช่วงเช้าตรู่เวลาประมาณ ๐๕.๐๐ - ๐๖.๐๐ น. และช่วงเย็นเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ช่วงที่บินวนอยู่

ใช้เวลาประมาณ...

ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที นักก็บินเข้าตึกจนหมด จากสภาพภายนอกประกอบกับการตรวจวัดเสียงด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ สรุปได้ว่าไม่เป็นเหตุรำคาญ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่มีใบอนุญาตในการเลี้ยง ครอบครอง หรือเก็บรังนกนางแอ่น (นกแอ่นกินรัง) ซึ่งเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองหนองคาย เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๘ อุดรธานี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่เป็นเจ้าของผู้ครอบครองอาคารพาณิชย์ เลขที่ ๖๕๔/๙, ๖๕๔/๑๔, ๖๕๔/๑๖, ๖๕๔/๑๗ และ ๖๕๔/๒๕ ถนนมีเสด็จ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ใช้ประโยชน์ในการทำกิจการบ้านนกแอ่นกินรัง ภายในอาคารติดตั้งวัสดุไม้อัดบนเพดานเพื่อให้นักเกาะทำรัง ติดตั้งลำโพงเปิดเสียงล่อนก และมีเครื่องตรวจวัดระดับความชื้นและเซ็นเซอร์ควบคุมระบบเปิด-ปิดการพรมน้ำอัตโนมัติเพื่อเลียนแบบถ้ำตามธรรมชาติ ด้านนอกอาคารติดตั้งลำโพงและเปิดเสียงเรียกนก ล่อให้นักแอ่นกินรังบินเข้ามาภายในอาคาร การประกอบกิจการบ้านนกแอ่นกินรังถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงอย่างต่อเนื่องว่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนจากการเปิดเสียงเรียกนก มีมูลนกตกใส่ลานหน้าบ้าน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เข้าตรวจสอบเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนโดยเชิญผู้ร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียน และเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเข้าประชุมเพื่อหาทางออกร่วมกันและพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดเหตุรำคาญจริง โดยได้มีคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงโดยผู้อุทธรณ์ยินยอมทำความสะอาดอาคาร ลดเสียงเรียกนก ปิดช่องลม ติดตั้งรางระบายน้ำ และย้ายช่องทางเข้า-ออกของนกไปด้านอื่น ผู้ร้องเรียนยังคงแจ้งไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดหนองคายว่าได้รับผลกระทบอยู่และประสงค์ให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่ยุติการทำกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าตรวจสอบอาคาร วัดระดับเสียงรบกวน และเก็บตัวอย่างมูลนกไปตรวจวิเคราะห์ และมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ระดับเสียงดังรบกวนที่วัดได้เกินค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ตรวจไม่พบเชื้อไข้หวัดนก พิจารณาว่าเป็นการก่อเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน สั่งให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่ระงับเหตุรำคาญโดยยุติการเลี้ยงนกแอ่นกินรัง หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นักแอ่นกินรังเข้ามาอยู่อาศัยในอาคารภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้เพิกถอนคำสั่ง โดยมีประเด็นโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขอาคารตามที่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนเกินค่ามาตรฐานเพียงเล็กน้อยและได้แก้ไขโดยลดระดับเสียงเรียกนกกลงแล้ว การออกคำสั่งไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสี่ได้แสดงหลักฐานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๘ อุดรธานี พบว่า ภายในตัวอาคารที่ใช้ประกอบกิจการมีลักษณะทึบแสง ประตู หน้าต่างปิดมิดชิด มีความชื้นสูง พบมูลนกตกที่พื้นจำนวนมาก มีกลิ่นมูลนกและกลิ่นอับชื้น ภายในอาคารติดตั้งลำโพงเพื่อเปิดเสียงล่อนก และติดตั้งวัสดุไม้อัดบนเพดานเพื่อให้นักเกาะทำรัง มีเครื่องตรวจวัดระดับความชื้นและเซ็นเซอร์เปิด-ปิดระบบพรมน้ำอัตโนมัติเพื่อเลียนแบบถ้ำตามธรรมชาติ ภายในอาคารมีนกแอ่นกินรังอาศัยอยู่หลายตัวโดยเข้ามาทางช่องเปิดด้านบนหลังคาตึก แต่ผลการการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนทั้งสี่จุดบริเวณลานหน้าบ้านและบริเวณห้องนอนชั้นล่างของผู้ได้รับผลกระทบในช่วงเวลากลางวันและช่วงเวลากลางคืนไม่ถือเป็นเสียงรบกวน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การจัดสภาพภายในอาคารเพื่อให้นกแอ่นกินรังเข้ามาอยู่อาศัยก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ ... (๓) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” จากข้อเท็จจริงที่ได้รับ การที่ผู้อยู่อาศัยนำอาคารพาณิชย์มาปรับปรุงสภาพภายในอาคารและใช้ประโยชน์โดยทำช่องระบายอากาศ จัดให้มีช่องทางเข้าและออกของนกแอ่นกินรัง ภายในอาคารมีการปรับสภาพความชื้น ควบคุมแสงสว่างให้มีความมืด ติดตั้งลำโพงภายในอาคารและเปิดเสียงเรียกนก อีกทั้งยังควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในอาคารด้วยอุปกรณ์ควบคุมอัตโนมัติ จึงถือได้ว่าผู้อยู่อาศัยจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารให้มีสภาวะที่เหมาะสมกับการอยู่อาศัยของนกแอ่นกินรัง โดยมีนกแอ่นกินรังเข้ามาอยู่อาศัยภายในอาคารดังกล่าวเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยข้างเคียง อีกทั้งภายในอาคารมีมูลนกจำนวนมากและมีกลิ่นเหม็น อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคที่จะเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้ จึงถือได้ว่าการกระทำของผู้อยู่อาศัยเข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๔.๔/๓๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ยุติการเลี้ยงนกแอ่นกินรัง หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกแอ่นกินรังเข้ามาอยู่อาศัยในอาคารภายใน ๓๐ วัน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำกระทำความเสียหายหรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า การที่ผู้อยู่อาศัยทั้งสี่นำอาคารพาณิชย์มาใช้ประโยชน์โดยจัดสภาพภายในอาคารให้เหมาะสมกับการดำรงชีพของนกแอ่นกินรัง เปิดเสียงเรียกนก จนมีนกเข้ามาอยู่อาศัย

เป็นจำนวนมาก...

เป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้เกิดเสียงดังและเกิดเหตุเดือดร้อนรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยข้างเคียง อีกทั้งภายในอาคารมีมุลนกแอ่นกินรังจำนวนมากและมีกลิ่นเหม็น อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคที่จะเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงได้ จึงถือได้ว่าการกระทำของผูุ้ธรณ์เข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผลการวัดเสียงอันเป็นข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำมาประกอบการพิจารณาในการออกคำสั่ง เจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจวัดเสียงเมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ตรวจวัดระดับเสียงจนถึงวันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งมีระยะเวลาห่างกันประมาณห้าเดือนนำมาเป็นเหตุผลหลักในการพิจารณาออกคำสั่งให้ยุติการใช้ประโยชน์อาคารและการเลี้ยงนกแอ่นกินรัง ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ห่างเกินสมควร อาจทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญโดยการยุติการเลี้ยงนกดังกล่าว ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานอันแสดงได้ว่าการกระทำของผูุ้ธรณ์ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ยุติการเลี้ยงนกแอ่นกินรัง หรือจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกแอ่นกินรังเข้ามาอยู่อาศัยในอาคารภายใน ๓๐ วัน ถือได้ว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๔.๔/๓๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองหนองคาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๐๐๔.๔/๓๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕

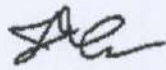
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

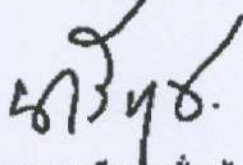
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

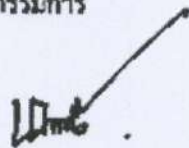
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณายุทธศาสตร์

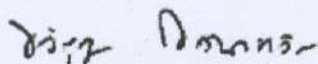
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นายบรรศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายสุนทรรักษ์ แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวิวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายสมชาย หู้แก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ